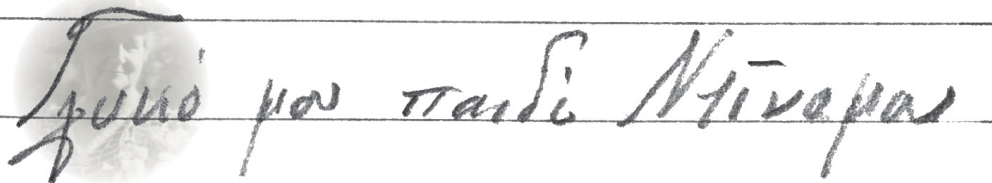

Σάββατο 23 Νοεμβρίου 1940

Γλυκό μου παιδί Ντίνου μου

Γλυκό μου παιδί Ντίνου μου

Την στιγμή που πείρα το γραμματάκι σου, γιατί πείρα τρία μαζί, κτιπούσαν η καμπάνες και μας ανήγγηλαν την χαρμόσυνη είδηση που πείραμε την Κοριτσά, φαντάζεσαι την χαρά μου γιατί είμουν πολύ ανύσπχη που δεν είχα ειδήσεις σου και μου ήρθαν και η δύω μαζί.

Ζήτω ο Βασιλέας μας, ο Μεταξάς μας και ο στρατός μας και πάντα δοξασμένοι νικιταί.

Έτσι να σας δεχθούμε όλες η μαννούλες στα σπίτια σας.

Ό,τι μου γράφεις θα τα στείλλω σήμερα αμέσως.

Και σου λέγω γλυκό μου παιδί να είσαι ήσυχος και ηπερίφανος για τη μανούλα σου γιατί πραγματικά κάνω τόσο κουράγιο για σας και μόνον για σας να σας δεχθώ γερούς και νικιτάς.

Στη συντροφιά σου στέλνω τις ευχές μου, και τους παρακαλώ να μου προσέχουνε την λατρεία μου, εσένα γλυκό μου παιδί.

Εμένα όλοι η φίλοι μας έρχοντε και με βλέπουν. Την Ευτέρπη, την έχω πολύ τακτικά και πολλές φορές την κρατώ και τα βράδια για συντροφιά.

Αυτή επίσης σου έπλεξε την κουκούλα που σου στέλνω και τους πάτους εγώ διά τα παπούτσια σου, με όλο ευχές. Από τον Πίπη μας και Φούλη μας ακόμη τίποτα δεν έμαθα και φαντάζεσε την ανησιχία μου.

Γράφε μου παιδάκι μου τακτικά είναι η μόνη μου ευτιχία. Από τον Μανόλη χαιρετισμούς ο οποίος έρχεται τακτικά.

Τελειώνω το γράμμα μου με της ευχές μου και της Παναγίας και του Χριστούλη μας.

Μαννούλα σου
από όλους πολλά φιλιά

Σημειώσεις

- Το γράμμα αυτό είναι το πρώτο χρονολογικά που διασώθηκε από όσα έστειλε στον γιο της η Μαρία Βοβολίνη. Ο Κωνσταντίνος βρισκόταν τότε στην Κοζάνη και υπηρετούσε στο Β΄ Χειρουργείο Ερυθρού Σταυρού.
- Ύστερα από την πρώτη επιτυχή απόκρουση της ιταλικής επίθεσης, στις 14 Νοεμβρίου 1940 ξεκίνησε η ελληνική αντιμετώπιση για την απελευθέρωση των πόλεων της Βορείου Ηπείρου. Στις 22 Νοεμβρίου 1940 ο ελληνικός στρατός εισήλθε στην Κορυτσά με ενθουσιώδη, πανηγυρική υποδοχή από τους κατοίκους της πόλης. Το νέο έφθασε γρήγορα στον ελληνικό λαό, με την πρωτεύουσα να πάλλεται από τις κωδωνοκρουσίες και τις εφημερίδες να γράφουν διθυραμβικά για την ελληνική νίκη.
- Η Ευτέρπη Μερκούρη (βλ. εδώ, σ. 86-7), το γένος Σκεπασθιανού, ήταν αδελφή της Μαρίας Βοβολίνη. Είχε παντρευτεί τον Νικόλαο Μερκούρη, αδελφό του δημάρχου Αθηναίων Σπυριδώνος Μερκούρη.
- Το συγγενικό και το στενό φιλικό περιβάλλον αποκαλούσε καϊδευτικά «Πίπη» τον Σπύρο Βοβολίνη.
- «Φούλη» ονόμαζαν οι δικοί του τον Τρύφωνα Νέζερ, γιο του ηθοποιού Χριστόφορου Νέζερ και της Μερόπης Μερκούρη (βλ. εδώ, σ. 90-1), που επίσης βρισκόταν στο μέτωπο. Ο Τρύφωνας είχε μεγαλώσει μαζί με τον Κωνσταντίνο, είχαν φοιτήσει στο ίδιο σχολείο, το περίφημο Η΄ Γυμνάσιο Αθηνών, και, εκτός από εξάδελφος, υπήρξε από τους πιο στενούς του φίλους.
- Ο Εμμανουήλ (Μανόλης) Φαφάς εργαζόταν στον Δήμο Πειραιώς ως σωφέρ και ήταν ο προσωπικός οδηγός του Κωνσταντίνου (βλ. εδώ, σ. 26-7 και 190-1).

Τριτάτη που παρὶ Νέικαρος
 τὴν ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν τὴν γράμμα-
 τὴν αὐτὴν γὰρ πρὸς αὐτὴν πρὸς
 ὑποθέσει καὶ κενώσας καὶ πρὸς
 ἐπιπέδου τὴν ἀλλοτρίαν
 ὑποθέσει γὰρ ἀλλοτρίαν τὴν
 γὰρ ἀλλοτρίαν γὰρ ἀλλοτρίαν
 καὶ ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν

Ἐπειδὴ ὁ Βασίλειος πρὸς
 ὁ Μεταξὺ πρὸς αὐτὴν ὁ ἀλλοτρίαν
 πρὸς αὐτὴν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν

Ἐπειδὴ ἡ ἀλλοτρίαν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν

Ἐπειδὴ ἡ ἀλλοτρίαν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν

Ἐπειδὴ ἡ ἀλλοτρίαν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν

Ἐπειδὴ ἡ ἀλλοτρίαν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν

Ἐπειδὴ ἡ ἀλλοτρίαν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν

Ἐπειδὴ ἡ ἀλλοτρίαν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν

Ἐπειδὴ ἡ ἀλλοτρίαν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν

ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν

ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν

ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν
 ἀλλοτρίαν πρὸς αὐτὴν